

не знаель вечь какво да прави, съдеше умисленъ на пезула, и ся чудеше. *X. I. 30.*

Пей* с. м. (*pēi, s. t. Arrhes, gages*) задатокъ: Азъ си зарѣчъ нови дрѣхи.—А пей остави ли на терзій?—Остáвихъ му три лёва. *Влайк.* Византия е давала пей за черковни препирни. *З. 157.*

Пейка с. ж. название топора въ загадкъ: Пейка пѣе въ осоѣ?—Брадва. *Ч. 118.* А въ кътътъ (на кръчма-та) има пейка, послана съ една кожа—това е чорбаджіевото мѣсто. *Зк. 81.*

Пейливанинъ см. Пехливанинъ.

Пейлидисвамъ* ил. дѣйст. (*peilidētъ давать въ залогъ, прошедшее время peiledi*) даю задатокъ. *Бог.*

Пекля с. ж. (м.-б. отъ *peklemek endurcir, pek dur*) пуговица: Това всичко като си свѣрши, пойдатъ си сватове-те; а момче-то у дворо ще служатъ едно вино, а то ще откине отъ дрехи-тѣ на баба си една пекля, и чаша-та ще хвѣрли на черемиди-тѣ. *Ч. 97.*

Пексимѣтъ* **Пексемѣтъ*** **Пексемитъ*** (*peksimet, comm. peksimet, s. p. Biscuit de mer; galette*) с. м. сухари: Минозина излизатъ по крайща-та на този денъ (1-ый Маія) та пѣти млѣко и вино пелинашь съсъ пексиметъ. *Ч. 39.* Таинъ земе одъ Солуна, П' една фурна бѣль пексимитъ, По една крава ялова.—*М. 155.* Да измеси до три фурни—бѣль пексимитъ. *М. 204.* Въ прѣграды тѣ на кораба беше доста пексимедъ, оризъ, брашно.—*Р. А. 151.*

Пекшишъ* с. м. подарокъ: Пиле ле (соколово) мѣтихо говореше: „Варай ѣуро мой стопанине! Што ми мене толко тимарь чинишъ?—Дали ѣ ме овде кърабанъ колешъ, Или ѣ ме пегди пекшишъ пратишъ?“ *В. 354.* (см. бакшишъ).

Пекъ с. м. зной, жара. **Пѣкове** мн. ч.: Ти бѣше дѣте... Околчастите й шълни странички, позагорѣли малко отъ слънчовнїй пѣкъ. *Зк. 70.* Срѣдъ лѣтѣ въ найгорѣщи пѣкове, ти трябаше да копас. *Зк. 106.* Бѣди за народ—атъ си сѣника отъ пекъ, и покривало отъ студъ. *Р. 131.* Студъ и пекъ. *Ламанск. § 1 ст. 372.*

Пекъ Печъ Печамъ (*Макед.*) ил. дѣ. 1) пеку (*о хлѣбъ*), жарю (*о мясъ*): Ако да не би ми помогала Мариамна калугерката, то просвири не би могла вече да пека. *З. 178.* Но пет пещи печъ Питен хлѣб да изпечѣ. *Д. 45, 16—17.* Ке ти земамъ твое мѣшко дете, Ке го печа мегю два огнѣи. *М. 37.* Ке те печатъ, Нешо, како рудо ягне. *М. 296.* Въ кѫщи Стойка лѣпъ си пеке, Та дойдоха арамите—, кеседжи-те. *М. 227.* На свѣта неделя печенки Очи изгорише. *М. 30.* 2) грѣю: Цѣрнъ калугеръ пещи печитъ (тланицъ, кланицъ). *М. р. 531. (нат.).* Въ ср. знач., пеку (*о солнце*): Робенсынъ нареди тухлы-тѣ една до друга